

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10Csp/121/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205975
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3818205975.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanej F. L., nar. XX.X.XXXX, bytom U., Y. XX/X, o zaplatenie sumy 1.768,76 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.768,76 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 22.11.2018 do zaplatenia, zmluvný úrok v sume 57,85 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 22.11.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania v sume 0,77 eur a poplatok za poistenie v sume 1,46 eur, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet č. SK83 5600 0000 0090 8411 3002.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania vo výške 98 %, ktoré je p o v i n n á zaplatiť mu žalovaná s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.768,76 eur s príslušenstvom, ktorá predstavovala nesplatenú časť úveru poskytnutého žalovanej na základe úverovej zmluvy č. 404899 zo dňa 9.5.2017. Súčasne voči nej uplatnil zmluvný úrok v sume 57,85 eur, úrok z omeškania v sume 0,77 eur, zmluvný úrok vo výške 9,50% ročne z nezaplatenej úverovej istiny od 22.11.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny a nezaplatených zmluvných úrokov od 22.11.2018 do zaplatenia a poplatky za poistenie v sume 1,46 eur. Na trovách konania uplatnil zaplatený súdny poplatok v sume 106,- eur.

2. Žalovaná zostala v súdnom konaní nečinná. Na svoju obranu nepredložila a neoznačila žiadne dôkazy. Nevyužila prostriedky procesnej obrany podľa § 149 CSP. Trovy konania neuplatnila.

3. Žalobca sa na pojednávanie napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania neustanovil. Nepriítomnosť na ňom ospravedlnil a z dôležitého dôvodu ho odročiť nežiadal. Žalovaná sa na pojednávanie neustanovila. Predvolanie v mieste bydliska uvedenom v REGOB neprevzala v odbernej lehote. Predchádzajúcu súdnu zásielku, ktorou jej bola doručená žaloba s prílohami a výzva na vyjadrenie sa k nej v mieste bydliska prevzala dňa 19.6.2019. Na základe uvedenej skutočnosti mal súd za to, že žalovaná sa na uvedenej adrese zdržiava a nebolo dôvodné realizovať postup podľa § 116 ods. 1, 2, 3 a § 106 ods. 1 písm. a/ CSP. Žalovaná nepriítomnosť na pojednávaní neospravedlnila a z dôležitého dôvodu ho odročiť nežiadala. Súd v súlade s ust. § 180 CSP vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 000000000404899 zo dňa 9.5.2017, žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 9.5.2017, Všeobecných obchodných podmienok žalobcu účinných od 15.1.2017, Obchodných podmienok žalobcu pre úvery občanom účinných od 15.8.2016, Sadzobníka poplatkov žalobcu pre fyzické osoby z čl. 26 až 29 spisu, oznámenia o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 21.11.2018, predžalobnej výzvy zo dňa 18.9.2018, splátkového kalendára žalovanej z čl. 32 až 34 spisu, listinných dôkazov založených žalobcom do spisu na čl. 35 až 44 spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa 9.5.2017 strany sporu uzavreli úverovú zmluvu č. 404899, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanej v sume 2.000,- eur s fixnou úrokovou sadzbou 9,50% ročne. Žalovaná bola povinná úver splácať v 96 mesačných splátkach splatných 17. dňa v mesiaci po 29,81 eur s konečnou splatnosťou úveru dňa 17.4.2025. Prvá splátka bola splatná dňa 17.5.2017. Celkom sa žalovaná zaviazala žalobcovi zaplatiť sumu 2.961,76 eur. RPMN predstavovala 11,73% a priemerná RPMN 13,31%. medzi zmluvnými stranami bol dojednaný súbor poistenia A a poplatok za poistenie schopnosti splácať úver predstavoval sumu 0,73 eur mesačne splatný v 17. deň kalendárneho mesiaca.

6. Žalovaná porušila zmluvné povinnosti, ku ktorým sa zaviazala v úverovej zmluve zo dňa 9.5.2017 tým, že úverové splátky nepoukazovala riadne a včas. Žalobca dňa 18.9.2018 žalovanú upozornil, že k uvedenému dňu hodnota omeškaných splátok predstavovala sumu 74,75 eur a vyzval ju na jej zaplatenie do 23.9.2018. súčasne ju upozornil na možnosť zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že žalovaná na výzvu žalobcu nereagovala, dňa 21.11.2018 jej oznámil predčasné zosplatnenie úveru ku dňu 21.11.2018 a vyzval ju, aby dlh v sume 1.888,84 eur s príslušenstvom bezodkladne zaplatila. Na výzvu žalobcu nereagovala. do predčasného zosplatnenia úveru žalovaná na zaplatenie úverovej istiny poukázala sumu 231,24 eur, na zaplatenie zmluvných úrokov sumu 217,35 eur a na platenie poisťného sumu 10,95 eur. Nesplatená časť úveru predstavovala sumu 1.768,76 eur.

7. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.5.2017 bola medzi stranami uzavretá podľa príslušných ustanovení Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení.

8. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§1 ods. 1 Zákona) .

9. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§1 ods. 2 Zákona).

10. Podľa § 2 písm. d/, g/, h/ citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Na účely tohto zákona sa rozumejú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu názoru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

16. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 9.5.2017 strany sporu uzavreli úverovú zmluvu č. 404899, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanej v sume 2.000,- eur s fixnou úrokovou sadzbou 9,50% ročne. Žalovaná bola povinná úver splácať v 96 mesačných splátkach splatných 17. dňa v mesiaci po 29,81 eur s konečnou splatnosťou úveru dňa 17.4.2025. Prvá splátka bola splatná dňa 17.5.2017. Celkom sa žalovaná zaviazala žalobcovi zaplatiť sumu 2.961,76 eur. RPMN predstavovala 11,73% a priemerná RPMN 13,31%. medzi zmluvnými stranami bol dojednaný súbor poistenia A a poplatok za poistenie schopnosti splácať úver predstavoval sumu 0,73 eur mesačne splatný v 17. deň kalendárneho mesiaca. Žalovaná porušila zmluvné povinnosti, ku ktorým sa zaviazala v úverovej zmluve zo dňa 9.5.2017 tým, že úverové splátky nepoukazovala riadne a včas. Žalobca dňa 18.9.2018 žalovanú upozornil, že k uvedenému dňu hodnota omeškaných splátok predstavovala sumu 74,75 eur a vyzval ju na jej zaplatenie do 23.9.2018. súčasne ju upozornil na možnosť zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že žalovaná na výzvu žalobcu nereagovala, dňa 21.11.2018 jej oznámil predčasné zosplatnenie úveru ku dňu 21.11.2018 a vyzval ju, aby dlh v sume 1.888,84 eur s príslušenstvom bezodkladne zaplatila. Na výzvu žalobcu nereagovala. do predčasného zosplatnenia úveru žalovaná na zaplatenie úverovej istiny poukázala sumu 231,24 eur, na zaplatenie zmluvných úrokov sumu 217,35 eur a na platenie poistného sumu 10,95 eur. Nesplatená časť úveru predstavovala sumu 1.768,76 eur.

17. Súd po oboznámení sa s obsahom úverovej zmluvy zo dňa 9.5.2017 nezistil obsahový rozpor zmluvy s § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení. Úverová zmluva obsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. V zmluve je jasne definované, za akých podmienok bol žalovanej úver poskytnutý a akým spôsobom ho bola povinná splácať.

18. V súlade s cit. ust. § 2 písm. d/, g/, h/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi nesplatenú časť úverovej istiny v sume 1.768,76 eur s dojednaným ročným zmluvným úrokom vyčísleným v sume 57,85 eur do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ku dňu 21.11.2018 a nezaplatené poplatky za poistenie v sume 1,46 eur.

19. V časti, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej platenia zmluvného úroku odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, t.j. od 22.11.2018 do zaplatenia, súd žalobu za dôvodnú nepovažoval a zamietol

ju. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 6Co/190/2014 zo dňa 30.6.2015, v odôvodnení ktorého konštatoval, že "aplikačná prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách už zaoberala. Najvyšší súd konštatoval cit., Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ - uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 OZ o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 182/2011).

20. Nemali by byť pochybnosti, že za úver možno dohodnúť úroky a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta).

21. Nikto asi nepochybuje o tom, že taký odklon od dispozície právnej normy, ktorý sleduje úroky popri úrokoch z omeškania či iných sankciách je v neprospech žalovanej. Ak by takejto dohody nebolo, zákon by umožňoval žalobcovi uplatniť po splatnosti sankcie úroky z omeškania pri pomerne novom pravidle o administratívnom strope na celkové sankcie zakotvenom v § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. „Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.“

22. Odvolací súd sa stotožnil s tou časťou odôvodnenia NS ČR vo veci 33Odo 657/2005, v ktorej argumentuje, že úroky predstavujú odmenu (cenu) za „užívaní jistiny“ a úroky z omeškania sankciu. Nie však s názorom, že cena je neuzavretá kým sa úver celý nesplatí a že popri úrokoch z omeškania sú prípustné aj úroky. Cena musí byť jasne stanovená a uzavretá uplynutím úverového obdobia či už pôvodne dohodnutého alebo predčasne skončeného. Neuzavretá a otvorená môže byť len sankcia, ktorej výšku reguluje všeobecne záväzný predpis tak, aby nenadobudla neprimerané rozmery.

23. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok.

24. Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaochádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ).

25. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uzavrel, že niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Na viac sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Odvolací súd sa preto stotožnil s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods. 2 OZ)."

26. Tak ako vyplýva z vyššie citovaného právneho názoru Krajského súdu v Prešove a z obsahu uznesenia NS SR vo veci vedenej pod sp. zn. 4 Obo/143/1998 (dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania) úroky popri úrokoch z omeškania sú nielen odklonom od zákona v neprospech žalovanej, ale vo svojich dôsledkoch odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uplatnený úrok vo výške 9,50% ročne prevyšuje úrok z omeškania a pripustenie právneho názoru súbehu zmluvných úrokov popri úrokoch z omeškania (po splatnosti úveru) potenciálne umožňuje navýšenie dlhu nad skutočnú výšku poskytnutého úveru v rozpore s ust. § 3a ods. 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Pokiaľ sa strany dohodli na tom, že ak žalovaná neuhradí úver v lehote splatnosti, je povinná uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania, a to až do jej zaplata, súd uzavretú dohodu s poukazom na vyššie uvedené okolnosti a vyslovené právne názory NS SR a Krajského súdu Prešov považoval za neplatnú podľa § 39, § 41, § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Totožný právny názor zaujal napr. aj Krajský súd Trenčín v rozsudku č.k. 5Co/72/2015-84 zo dňa 1.7.2015 vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 5C/79/2014, v ktorej ako žalobca vystupovala ČSOB, a.s. so sídlom v Bratislave. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.9.2012, ktorý sa zaoberal rozhodnutiami Okresného súdu Prešov č.k. 29C/131/2011-127 z 23.11.2011 a Krajského súdu Prešov č.k. 1Co/30/2012-145 z 30.5.2012, vo vzťahu ku ktorým sťažovateľka namietala porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Konštatoval: " Ústavný súd SR v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplata“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný. Ústavný súd vo svojej stabilnej judikatúre uvádza, že postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97). Za porušenie základného práva pritom nemožno považovať neúspech v konaní. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania, preto nie je možné považovať nevyhovenie návrhu v konaní pred všeobecným súdom za porušenie tohto práva (I. ÚS 3/97). Pretože ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým rozsudkom krajského súdu č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. mája 2012 a namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako ani namietaným porušením čl. 47 ods. 3 ústavy, odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti."

27. Omeškание žalovanej súd posúdil podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že právny vzťah založený medzi stranami zmluvou o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať za občianskoprávny vzťah, kedy sa omeškание dlžníka spravuje príslušnými ustanoveniami tohto zákona. Úrok z omeškания žalobca vyčíslil sumou 0,77 eur z nezaplatených úverových splátok do predčasnej splatnosti dňa 21.11.2018 a od 22.11.2018 je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi 5% ročný úrok z omeškания, výška ktorého zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení neskorších

predpisov, a to z nesplatennej časti úverovej istiny v sume 1.768,76 eur a zo zmluvných úrokov v sume 57,85 eur vyčíslených do predčasného splatenie úveru s poukazom na to, že z článku 2., z bodu 2.5.2 Obchodných podmienok pre úvery občanom vyplýva, že pokiaľ nie je pre jednotlivé druhy úverov určené alebo dohodnuté inak, platia sa riadne úroky ako súčasť anuitnej splátky. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.6.2017, ktorý konštatoval, že "hoci Obchodný, ani Občiansky zákonník právne neupravujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky, právo zmluvných strán dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny, dotknuté tým nie je, a teda následne nie je tým dotknuté ani právo veriteľa požadovať, aby dlžník v prípade omeškania s platením takto zvýšenej istiny (o dohodnuté úroky) zaplatil veriteľovi aj dohodnutú alebo zákonom stanovenú sadzbu úrokov z omeškania. V prípade, keď sa zmluvné úroky stali súčasťou istiny, tak ako v súdnej veci, môže žalobca po práve požadovať aj úrok z omeškania z tejto zvýšenej istiny, teda z dohodnutých úrokov za poskytnutý úver."

28. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol vo veci čiastočne úspešný, na základe čoho mu patrí nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu a neúspechu vo veci. Neúspech žalobcu v časti príslušenstva istiny (nepriznanie zmluvného úroku zo žalovanej sumy po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) súd hodnotil 1% a jeho úspech 99%. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 98%, čomu zodpovedá aj jeho nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.